

บทที่ 5

สรุปผลการทดลองและขอเสนอแนะ

บทบาทของสัตว์ในดินบางชนิดต่อการเพิ่มชาตุอาหารของพืช พอกสรุปไปได้ดังนี้

1. อัตราการย่อยสลายลิตเตอร์สูงที่สุดในช่วงฤดูฝน รองลงมาได้แก่ ฤดูร้อน และฤดูหนาว ตามลำดับ ปัจจัยที่มีผลมากต่อการสลายลิตเตอร์ได้แก่ ปริมาณของจุลทรรศ์ สัตว์ในดิน และความชื้นในดิน
2. การวิเคราะห์ทางเคมีของดิน เพื่อหาชาตุอาหารของพืชในแปลงทดลอง พบว่าในช่วงฤดูฝนมีปริมาณของชาตุอาหารในดินแบบทุกชนิดสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ ฤดูร้อน และฤดูหนาว ตามลำดับ และปริมาณชาตุอาหารในดินที่เพิ่มขึ้นมีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับอัตราการย่อยสลายของลิตเตอร์
3. ชนิดและจำนวนของสัตว์ในดินระหว่างฤดูกาลต่าง ๆ ในรอบปี พบรากฤดูฝน มีชนิดและจำนวนของสัตว์ในดินมากกว่าฤดูร้อน และฤดูหนาวมีปริมาณน้อยที่สุด ซึ่ง สัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราการย่อยสลายลิตเตอร์ และกุารเพิ่มชาตุอาหารในดิน สัตว์ในดิน กลุ่มเด่นจากการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ แมลงหางคีก (springtail), ไร (acarina), ตัวกะบี (woodlice), ไส้เดือนดิน และกิงกือ (diplopoda)
4. การวิเคราะห์องค์ประกอบของชาตุอาหารในมูลไส้เดือนดินและกิงกือ พบราก มีชาตุอาหารสูงกว่าดินส่วนที่ใช้เลี้ยงมากและมูลของกิงกือมีชาตุอาหารสูงกวามูล ของไส้เดือนดิน หั้งไส้เดือนดินและกิงกือมีบทบาทมากต่อการสลายลิตเตอร์และการเพิ่ม ระดับ pH ให้แก่ดิน
5. จากการทดลอง เลี้ยงสัตว์ในดินบางชนิดควบคู่กับลิตเตอร์ พบรากแมลงหางคีก (springtail), ตัวกะบี (woodlice) และกิงกือ ชอบเนื้อเยื่ออ่อน ๆ ของ ลิตเตอร์และสามารถย่อยลิตรูปหนานได้หลายครั้งใน 1 ปี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับและขอเสนอแนะ

จากการที่ได้รับเกี่ยวกับบทบาทของสตัวในคินที่ทำให้เกิดการถ่ายทอดของอินทรีย์สารต่าง ๆ เช่น ลิทเตอร์ นั้นถือว่ามีความสำคัญมาก เพราะว่าผลที่เกิดขึ้นจะมีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตและให้ผลผลิตแก่พืชทั้งทางตรงและทางอ้อม เพราะขบวนการถ่ายทอดของลิทเตอร์จะมีการปลดปล่อยชาตุอาหารของพืช เช่น ในโตรเจน พอสฟอรัส โป๊กส์เชียม และชาตุอื่น ๆ ที่เป็นองค์ประกอบอยู่ในลิทเตอร์ชนิดนั้น ๆ ให้แก่พืช รวมทั้งการบอนไคออกไซด์และการอินทรีย์ที่เกิดขึ้นจากการถ่ายทอดของลิทเตอร์ก็จะช่วยส่งเสริมการถ่ายทอดของแร่ธาตุชนิด และช่วยเพิ่มความเป็นประโยชน์ของชาตุอาหารพืชบางชนิด เช่น พอสฟอรัสและโป๊กส์เชียม (สมศักดิ์ กิตติพงษ์ 2518) หลายประเทศในยุโรป เช่น อังกฤษได้ทำการปรับปรุงและเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้แก่คินในพื้นที่ทำการเกษตรที่ขาดความอุดมสมบูรณ์ เนื่องจากปริมาณของสตัวในคินลดลง โดยนำไปสู่เดือนดินไปปลดปล่อยในบริเวณนั้น พนฯ ไส้เดือนคินมีประสิทธิภาพสูงในการทำให้ลิทเตอร์ถ่ายทอดเทอราไคด์ขึ้น มีรายงานว่าในคินมากขึ้น คินก็จะอุดมสมบูรณ์ขึ้น (Van Rhee 1977) ในประเทศไทยปัจจุบันได้มีการแนะนำให้กลิ่นไส้เดือนคินมีการใช้ปุ๋ยหมักในการเพิ่มชาตุอาหารของพืชให้แก่คินกันมากขึ้น ที่จริงแล้วการผลิตปุ๋ยหมักคือการนำลิทเตอร์มาระบายน้ำทับมันกัน เพื่อให้เกิดการย่อยสลายไปทางทางธรรมชาติ โดยอาศัยสตัวในคิน และจุลินทรีย์ต่าง ๆ เป็นตัวช่วยในการถ่ายทอดของลิทเตอร์ เมื่อลิทเตอร์ย่อยสลายได้พอสมควรก็จะเป็นเชิงมลพันธุ์ไปปล่อยให้กับพืชที่ปลูกเชิงมลพันธุ์จะถูกย่อยสลายต่อ จนได้ชาตุอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อพืชพืชก็จะเจริญงอกงามดี เมื่อนำกับไส้เดือนคิน หรือปุ๋ยวิทยาศาสตร์ จะต่างกันก็คงที่ปุ๋ยหมักมีราคาถูกกว่า และเป็นการปรับปรุงให้มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติไม่มีผลเสียต่อสภาวะแวดล้อมของคินเลย

นอกจากนี้อาจจะนำความรู้เกี่ยวกับสัตว์ในคืนไปประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงพื้นดินที่เลื่อนโรม เช่น พื้นนา หรือบริเวณป่าที่มีลิตเตอร์ทับถมกันอยู่มาก ๆ โดยนำไส้เดือนคืน กิงกือ และสัตว์ในคืนต่าง ๆ ไปปล่อยให้สัตว์พวกนี้กัดกินลิตเตอร์ให้ขาดเป็นชิ้นเล็ก ๆ จุดนี้หรือจะได้เข้าไปทำการอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นเป็นการเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้แก่คืน แต่สัตว์ในคืนบางชนิด เช่น กิงกือบางชนิดกินหัวกระกาและพืชพวย อาจเป็นศัตรูก่อพืชเศรษฐกิจของมนุษย์ได้ ฉะนั้นกิงกืออาจไม่เหมาะสมที่จะนำไปปล่อยในสวนผัก หรือสวนไม้ผลลูกที่มีใบอ่อน แต่เหมาะสมที่จะนำไปใช้ช่วยการถลายตัวของลิตเตอร์ในบริเวณป่าไม้ เนื่องจากเป็นบริเวณที่มีลิตเตอร์ทับถมกันมาก และกิงกือหัวกระกาและตัวอ่อนและตัวเต็มวัยมีความสามารถถลุงในการทำให้ลิตเตอร์ถลายตัวไว้มาก การประยุกต์ให้เกิดประโยชน์คงมีการศึกษาเชิงวิทยาของสัตว์แต่ละชนิดในระยะเรียบร้อย เพื่อป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้

จากประโยชน์ของสัตว์ในคืนที่กล่าวมาแล้ว เห็นสมควรที่จะช่วยกันรักษาสัตว์เหล่านี้เอาไว้ โดยรักษาดินและสภาพแวดล้อมให้เป็นไปตามธรรมชาติ ไม่ทำให้เกิดมลพิษของคืนรุปต่าง ๆ เช่น ไม่ใช้ยาฆ่าแมลงมากเกินไป หรือใช้ไม้ถูกกวิธี เพราะยาฆ่าแมลงจะไปทำลายสภาพธรรมชาติของคืน ซึ่งเป็นแหล่งที่อยู่ของสัตว์ในคืนและยังทำลายชีวิตของสัตว์ในคืนด้วย

การศึกษารังนี้ยังไม่สมบูรณ์นัก เนื่องจากอัตราการอยู่ถลายของลิตเตอร์ในธรรมชาติ เกิดจากการทำงานร่วมกันของสัตว์ในคืนกับจุลินทรีย์ แต่ครั้งนี้ศึกษาเฉพาะบทบาทของสัตว์ในคืนเท่านั้น เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการศึกษาเกี่ยวกับสัตว์ในคืนที่ไป และในอนาคตค้นหาสนใจที่จะศึกษาถึงการทำงานร่วมกันของสัตว์ในคืนกับจุลินทรีย์